

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I. Sermo XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

animā visitabit. et visitādo potentias illu-
strabit lumine rultus sūi. dans ineffabili
modo se nobis. et nos sibi. in quo deo ynci
fruimur bonis q̄ ip̄e deus possidet seip̄o.
Ad quod nos perducat pater et filius et sp̄i
ritus sanctus. Amen.

De Annunciatione Marie. I.

Hermo XXI.

In sole posuit tabernaculū suū. **P**salmo. xviii.
Bernard⁹. Attendite ad hāc / militiādācā in qua nulla in rebus mūdi po-
test esse sublimior. **N**ihil em̄ sp̄issancē in
visibilib⁹ naturis excellēt⁹ inuenire po-
tuit. cui v̄gini excellētia cōpararet. **I**do
dicit. In sole posuit tabernaculū suū. In
verbis ergo premissis sub metaphorā so-
lis hec gloriā festiuitas declarat. In qui-
bus tria p̄ ordinez declarant. videlicet glo-
riose v̄gini excellētissima commēdatio.
filii dei dignissima acceptio. et omniū nost̄
vtilissima p̄ motione. **P**rimū ibi In sole. **S**e
cūdū ibi posuit. **T**ertiū ibi tabernaculum
suū. **A** **P**rimo i ḡis nomie solis p̄po-
nuntur nobis glōse virginis excellētissima
comēdatio. quā in p̄prietatib⁹ solis lucidis
sime cognoscem⁹. **N**ō em̄ solis nomie vo-
retur nisi q̄ p̄prietates ei⁹ sibi cōuenientis
sime possent adaptari. **E**st ergo scienduz q̄
sol habet octo p̄prietates que sp̄ualiter in-
tellecte cōueniunt v̄gini glōse. **H**abz enim
sol in substantia puritatem. in splendorē clari-
tatem. in situ sublimitatē. in motu p̄tinuit-
atem. in insufficiatē. ad omnia cō-
munitatē. in excellētia singularitatem. in
eclipsi videf habere doloris calamitatem.
Nec omnia sp̄ualiter intellecta glōse virgi-
nis statui applicant. **P**rio dico q̄ sol ha-
bet in se puritatem. et tantā q̄ int̄ omnia corpo-
ralia n̄l potest puri⁹ inneniri. adeo etiāz q̄
omniū hominū visus ex puritate ei⁹ offen-
dit. **Q**uis est apertis oculis pleno intuitu
sine lesionē sole p̄rest intueri. **C**erte null⁹
Dec p̄prietas glōse v̄gini optime cōuenit
que p̄ omib⁹ puris creaturis tā angelicis q̄
humanis excellētē haber puritatem. quam
nulla creatura plena cognitio sufficiens
poterit intueri. **U**n Anselm⁹. La purita-
te n̄tēbar q̄ maior sub deo intelligi nequit.
Omnes em̄ tā angelici sp̄us q̄ humani ad-
mirādo clamare poterat i eius assumptōe

illud **L**anticor. Que est ista que ascēdit de
deserto. sc̄ i tanta puritate quā nō solum
nullus hominū s̄t null⁹ etiā nostrū ad ple-
num cognoscere poterit. **H**inc Bernard⁹.
Quis vñq̄ sole istū materialē pleno intuitu
apertis oculi potuit intueri. **S**ic nullus
marie puritatē aliqua cognitio sc̄ire pote-
rit et videre. **S**ecundo sol in splendorē ba-
het claritate per quā luccet et plicer cōm su-
periorē et inferiorē regionē. ita ut omnia ce-
lestia lumiaria in cōparatiōe sui splendorōz
nō luccant. ino penit⁹ nihil videātur. quia
lenti claritate solis i die nō solum nō luccet
sed penitus occultant. **S**ic beata v̄go ma-
ria omnē creaturā luceētam excellēter
supemicat vi i eius cōparatiōe etiā omes
sancti angeli quasi nō sint. aut quasi extin-
ci vidēatur. **E**t licet i eius cōparatiōe nihil
esse v̄l etiā apparet omnis creatura videāt.
tamē nō modicū ex eius fulgorē illustrat
et ex eius p̄sentia tota celestī curia et vniuer-
sa ei⁹ militia clari⁹ incādēcit. **H**inc Ber-
Sicut oēs stelle p̄t et luna splendorē suum
habet et sole nec tamen i eius p̄tūa luccet.
sic omes sancti lucid⁹ luccent ex ei⁹ p̄sentia
et tamē in cōparatiōe eius q̄si nō luccat la-
tent. **V**nde cōtingit hoc mirabile et i eius
p̄tūa magis luceat et tamē nimis latere vi-
deant. **S**icut super omia lumiaria celis sol
suo lumiū micat et choruscat. **S**ic v̄go bea-
ta sanctitate sup̄ omes sanctos luceat et
Tertiū sol i situ habet sublimitatē et
etiā ex nimis remota altitudine parū ap-
pareat. cu tamē sit maior terra. **S**ic beata
virgo **M**aria tam in terra p̄ vite merituz
q̄s in celo per premium super omes puras
creaturas in altissimo est locata. **U**bis sc̄e-
dum fm statum vie merita in tribus consi-
stunt. scilicet in gratijs. virtutibus. et devo-
tionib⁹. **I**n quib⁹ omnibus sup̄rema et altissi-
ma atringet. **S**up̄remū in gratijs ē om-
nem grātiā abundatissime possidere. et sic
de alijs. **D**e hac abundatā ipa gloriatur
Eccl. i. xxiiij. dicens. Ego in altissimus ha-
bito. **I**n omnibus ergo altissimus gratia/
rum. virtutum et devotionis cōtinue mo-
rabatur et. **Q**uarto sol habet in motu
continuitatē. nunq̄ enim ad momentū
vel ad icūm oculi requiescit. sed cursu su-
um cōtinuat incessanter. **S**ic brā v̄go ma-
ria semp̄ fuit in motu actionis meritoric.

¶ De Annunciatione Marie

Quicquid enim agebat, hoc cum tanta disciplina et reverentia faciebat quod in omnibus superius cumulabat. Si enim alij sancti in inferioribus ad tale statum promouerentur, ut omnia quecumque facerent cedentes in merito. Multo magis sine omni ambiguo credendum est quod de omni vita sua nihil ei vacuu pertransibat, nam in comedendo, bibendo aut dormiendo sine quibus humana natura durare non poterit incessanter auxit suum meritu. Quia de omnibus his nihil aliud sumpsit quam quod sola ei necessitas requireret. Hec autem continuitas meriti angebat ex continuo exercitatio sensuum exteriorum et interiorum membrorum corporis in deo. Similiter ex interiorum virium suspensione continua putamentis et spiritus, rationis, memorie et voluntatis. Nam licet nobis sit impossibile, et sequens de ea vix credibile, tamen quia beata virgo in se nullam habuit retrahendam, eo quod fomes peccati precipue perceptiones filii rationaliter in ea sublati sunt et extintus. Iohannes prius merita cumulabat. Quis si per corporis teneritatem aliquod de exercitio oportuerit relaxari, hoc ipsum tamen ita virtuose agebat ut etiam in virtute discretionis quam mater est omnium virtutum suprema merita reportaretur. Quinto sol habet in influentia secunditate, nihil enim est sub sole quod sine solis influenza valeat secundare, et sine eius virtute de se fructu gignere. Hic de ea dicit Bernardus. Maria velut alterum sole induit sibi, et quemadmodum ille sub bonis et malis indifferenter ostendit, et in omnibus sine differentiā secundat. Hic ipsa beata virgo non discernit merita singulorum, sed omnibus exorabilem obsumptus et clementissimam se prebet, omnium denique necessitatibus amplissimum anno miseretur et affectu, ita quod nullus homo proficeret propter neque pfriceret inter eum nisi quod per virginem merendis secunditate assequitur a deo. Opera enim nostra non nisi per eam ad deum pervenirent. Duplicit autem per eius auxiliū adiuvantur. Primo quod ipsa per nos operatur, secundum quod opera nostra ei manibus deo presentantur. Et secundum venientissima similitudo ut sicut sol est per omnium nascientium. Hic virgo sancta maria est omni salutium. Cum enim in ea sunt omnes gratiae et virtutes, quicquid igitur de eisdem bonis plequamur totum a virginis gloria redudatur, propter quod omnes electi dicunt ei filium. Quorum omnes sicut Jesus dicit eius primogenitus, sic et ipsi secundum

geniti per gloriam ipsius. Sexto sol habet ad omnia communitate, splendor enim suum tam bonis quam malis communicat, spargens eum tam ad loca feda quam munda. Sic beata ergo omni creature se communicat, singulis per sua capacitatibus tribuens. Unde insinuare curavit sponsa in Lantibus dicens. Ego flos campi omnibus exponit et nulli claudit. Hic beata ergo nulli se detinet sed communicat se universi. Nec solus nulli se denegat, sed quod plus est omnibus se offerit. Iurta illud. Ecce xxviii. Venite ad me omnes qui occupatis me. Vnde Berninus. Maria omnibus omnia facta est, et de plenitudine eius accipiunt universi. Captiuus redemptio, eger curationem, tristis solationem, peccatorum veniam, iustus gratiam, angelum leticiam denique tota trinitas sumit gloriam. Filius ex ea sumpsit carnis substantiam, et non sit qui se abscondat a calore eius. Hereditate ad mariam respiciunt et recessunt universi, tam quod habitant in celo, quam etiam qui sunt in purgatorio. Et quod nos percussi, et natu nascuntur ab illis. Illi quod sunt in celo et resarciantur, et quod sunt in purgatorio et liberentur, et quod percussi et gratiam persequantur. Hereditate ad te respiciunt oculi omnis creature, quod per te de te et in te benigna manus omnipotens haec quod ordinavit recreavit. Septimo sol in excelletia habet singularitatem. Et in interpretatione nomis declarat. Sol enim dicit quod solus lucens, et per parentem aut similem non habet super terram. Et sic Maria. Unde Berninus. Et si in aliquibus aliis communiceat virginem, vnum tam est in quod nec prima similitudo est nec habere sequente gaudium matris habebit cum virginitatis honore. Optimam ergo partem eleget in quod ei non communicat alienum. Hic enim bona est fecunditas singularis, melior virtus secundaris virginis. Quis adiicias. Unum mater est. Unus virgines quae etiam angelica lingua non sufficit dignus extollere laudibus. Hoc non cuiuscumque nec de quacumque plebe, sed dei. Duplex nouitas duplex stupor. Sed digne proflus et apertissime. Quia pruenies est virginem non alium nisi deum et hominem gignere. Nec deinde decuit alter parvus. Octavo sol in eclipsi videtur habere doloris calamitatem. Hic sol iste, id est beatissima virgo Maria in passione filii dei ecclipe-

Sermo **XXII**

satus est sufferens vim doloris iuxta prophetam symeonis dei. Et tunc ipius aiam ptransibit gladium Berni. Ille namque sermo filii Ecce filius tuus plus quam gladium fuit in corde virginis. aiam ptransiens et ptingens vices ad divisionem spissas et aie. O qualis mutatione. Iohannes tibi p iesu tradidit seruum p domino. discipulus p magro. filius zebadei. p filio dei. Ex his et sibibus proprietatis solis beata ergo nomine solis nuncupata. In quae solem deus posuit tabernaculum suum. i. xpm. qui ideo tabernaculum dei dicitur. quod in eo plenitudo divinitatis corporaliter inhabitauit. Berni. Iure sola maria glorietur amicta sole quam profundissima divisa sapietate ultra quam credi possit penetrabat abyssum. ut quantum sine personali unitione creature adiutorio patitur. luci illi inaccessibili videatur immersa. Propterea enim meruit valde efficaciter circumagi et operari vindicari. et circumsfundiri vindicari. et tanquam ipso divino igne concludi. Agentem hoc in ea. scilicet qui in trinitate perfecta vivit et regnat. Amen.

De Annunciatione II.
Sermo **XXII.**

Dicitur. si tacuerimus sceleris arguemur iiii. Regum vii. In verbis positis intelligimus huius diei festinatatem. festinatatis historiacam veritatem. nostram virilitatem. et predicacionis ad annuncianendum necessitatem. Primum ibi. dies secundum ibi. nunci. tertium ibi. domini. quartum ibi. si tacuerimus. Primum expostio non indiger. quod in manibus est huius diei festinatas. **A** Et ideo devote videndum est de secundo medro. vices de bono nuncio quod in hac die marie matri. et per sequentia toti mundo annunciatur. Ut autem auditorum metes audiunt exponamus. ad maiorem etiam intelligentiam necessitatem est aliq. dicere per recordatio. Dicit deus tuus ille virginis amator beatus Berni. Viderem vide or mibi ipsum boiem quem tuor vestitus in exercicio creationis sue esse amictum. scilicet pace. misericordia. veritate et iusticia. de quibus psalmus. Misericordia et virtus obviauerunt sibi. iustitia et pax osculante sunt. In his quatuor virtutibus est salutis integritas. has enim acceptas de corde suo et eiusdem ipsius parientes vestiunt intra illud Eccl. Deus enim se vestiuit boiem. et dedit ei potestate eorum que sunt super terram. Primo dedit eis pacem perfectam et

nec intus eet nec extra aliquod quod eos posset aliquiliter perturbare vel ad aliquam inquietudinem provocare. ut nec in te esset pugna nec forsitan timor. nec caro concupisceret aduersus spiritum. nec spiritus aduersus carnem. Et post hanc statutum dedit homini iustitiae et iustitiae et docuit quid ei esset faciendum recte. Cum dixit ei. De omni ligno paradisi comedes. de ligno autem scientie boni et malii caue ne comedes. Tertio dedit eis iustitiam cum commisnabat eis pena. dices. Quacumque die comedieris. morte moriemini. Quarto exhibuit misericordiam cum post transgressionem de morte ambulauit in paradiso. dans locum penitentie et occasionem venie interrogando. Ad dam ubi es tu. Et quod sponte dimisit homo pacem et misericordiam. dante manus iniusteis et peccatis. Ambo puericantes mandatum domini pomum vetitum gustauerunt. Et sic relata pace statim innenerunt alia legem in membris eorum repugnantem legi dei. Ideo due virtutes hec misericordia et pax redierunt in cor dei trecesserunt ab eis. Sed reliqua duae scilicet veritas et iustitia remanentes cum ipsis. eos et omnem posteritatem eorum sine omni misericordia quodammodo affligebat. Hinc est quod deus plus quam per quinque milia annorum nunquam de his peccato mitigavit et placari potuit sed ad punctionem veritatis et iustitiae totum mundum deleuit. paucis exceptis. Multa etiam milia hominum pro uno peccato videlicet per murmur et prostravit. scilicet et in dignis hominibus sicut leo. His ergo sic duobus virtutibus. scilicet veritate et iustitia hominibus non partitibus interim non cessabat pax nec dabat misericordia silentium in corde dei. sed pio susurrio paterna postulantes viscera deo dulciter suggesterant. di. Nunquid in eternum propicietur deus. aut non aponat ut complacitor sit adhuc. Nunquid oblitus est misericordia deus. aut propriebus in ira sua misericordias suas. Et quoniam multum diuinus pater misericordiarum visus sit dissimulare. ut interim latissimam zelo iusticie et veritati. non tamen in fructuosa fuit supplicantium importunitas. sed exaudita est in tempore oportuno. Forte enim interpellantibus dicitur tale de disse responsum. Usquaque preces vestre. Debitor sum. et sororibus vestris quas vestis accingeras ad faciendum vindictam in nationibus scilicet iusticie et veritati. Veniant et super hoc proximo parte permaneamus

